

fra anden Side ydes et lignende Beløb, og man finder det rimeligt, at Bedømmelsen og Tilsynet bestemmes af Landbrugsministeren efter Forhandling med de Organisationer, som yde Resten af Tilskuddet. — Endelig er Ændringsforslaget under Nr. 29 en Følge af Ændringsforslag Nr. 6.

Til nogle af disse Ændringsforslag er der af Landbrugsministeren stillet 4 Underændringsforslag, der alle ere redaktionelle, og Udvalget kan derfor tiltræde dem. Jeg skal derfor anbefale saavel Ændringsforslagene som Underændringsforslagene til Vedtagelse.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Maa jeg takke Udvalget for den forholdsvist hurtige og velvillige Behandling, som det har ladet denne Sag blive til Del. Dermed er ikke sagt, at de 29 Ændringsforslag, som det ærede Udvalg har forenet sig om, glæde mig i lige høj Grad, der er adskillige af disse Ændringsforslag, som jeg, ihvorvel jeg kan tage imod dem, helst havde set ikke vare komne frem. Dette gælder saaledes Ændringsforslaget under Nr. 1, hvor man ønsker helt at kvittere Statskaaringsskuerne og falde tilbage paa den hidtidige Form: Statsskuerne. Jeg maa her minde om, at naar jeg havde foreslaaet Statskaaringsskuerne, var det efter Indstilling fra selve Landboforeningerne, og disse befandt sig her i Overensstemmelse med Statskonsulenterne. Mit Forslag blev i Folketinget modificeret derhen, at det blev overladt til Skuekredsene selv at bestemme Tidspunktet for Statskaaringsskuerne Afholdelse. Saaledes modificeret vilde jeg have ønsket, at Forslaget var passeret gennem dette høje Ting, men det ærede Udvalg har været af en anden Opfattelse. Det er imidlertid ikke noget afgørende Kardinalpunkt, det skal jeg indrømme, om end jeg kunde have ønsket, at den Ordning paa dette Omraade, som var hidført gennem Forhandlingerne i Folketinget, havde faaet Lov til at passere dette høje Ting.

Det samme gælder de næste to Ændringsforslag. Ved Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 1 B vil man have strøget Bestemmelsen om, at Tilskuddet til de Hesteavlforeninger, der modtage Tilskud i Medfør af den gældende Lovs Bestemmelser, nedsættes med en Fjerdedel, for saa vidt angaar den resterende Del af den 5-aarige Periode. Idet det ærede Udvalg foreslaar denne Bestemmelse strøgen, tilføjer det som Erstatning herfor, kan jeg maaske sige, gennem Ændringsforslaget under Nr. 2

Bestemmelsen om, at for de Hingste, der ere indkøbte af Hesteavlforeninger efter 1. Februar dette Aar, gælde Reglerne i den nye Lov, uanset at denne kommer til at bære en senere Stadfæstelsesdato. Men dette Vederlag for den Besparelse, vi gaa Glip af ved, at det ærede Udvalg foreslaar Tinget at udstemme 2det Stykke af Nr. 5 i § 1, er meget ringe. Jeg ved og kender Bevæggrundene til, at det ærede Udvalg har ønsket at stryge Bestemmelsen om at nedsætte med en Fjerdedel Tilskuddet til de bestaaende Hesteavlforeninger, til de nuværende Avlsforeningshingste; jeg kender Motivet, og det er ogsaa kommet til Orde her i Dag. Motivet er, at man ikke finder, at man kan nedsætte det Tilskud, der een Gang er tilmaalt. Jeg har ment, at man kunde gøre det, naar Landboforeningerne selv komme og foreslaa Regeringen og Rigsdagen det. Og jeg har ment at kunne opretholde det Forslag, der er stillet, naar selve Hesteavlforeningerne i Tavshed resignere uden at føre Klagemaal derover og uden at fremsende Andragende om at faa det Forhold ændret, saaledes som det er foreslaaet fra Ministeren. Og Ændringsforslaget betyder dog væsentlige Beløb; det betyder efter en Gennemsnitsudregning, der nogenlunde vil holde Stik og komme til at svare til de faktiske Forhold, 33,000 Kr. mindre Besparelse det første Aar af de 4 tilbageværende Aar af den 5-aarige Periode, 25,000 Kr. i det andet Aar, 17,000 Kr. i det tredje Aar og 8,500 Kr. i det fjerde Aar. Det er Rækkevidden af dette Ændringsforslag. Det ærede Udvalg har ment ikke at kunne nedsætte det Tilskud, der er fastsat i Medfør af den gældende Lov; jeg er fremdeles af en anden Mening, nemlig at man kan gøre det. Hesteavlforeningerne have været paa det rene med, at der vilde komme en Reduktion — der har jo været Forslag fremme for to Aar siden om en Reduktion af Bevillingen til Husdyravlens Fremme —, Landboforeningerne have gjort Indstilling i Overensstemmelse med det, jeg har foreslaaet i Folketinget, og de paagældende Avlsforeninger have ikke rørt paa sig overfor Ministeriet eller Folketinget og ej heller overfor Landstinget for at faa mit Forslag ændret. Men det er ikke et Spørgsmaal, som jeg vil eller kan tage nogen Strid om med det høje Ting eller dets Udvalg. Naar de stille sig paa det Standpunkt, at de sige, at det er noget, Rigsdagen ikke kan og maa gøre, ere vi ude over Forhandlingens Stadium; saa er det en Paastand, der er af den Natur, og som støtter sig til saa særlige Forhold, at jeg ikke ønsker at tage en Kamp